

Erasmus beszámoló

Lisszabon

Bene Gergely

2015/2016 őszi szemeszter

Bene Gergely vagyok, pszichológia szakos hallgató. Az ISCTE-IUL nevű lisszaboni egyetemen töltöttem az őszi szemesztert, és természetesen én is elmondhatom most már azt a közhelyet, hogy egy életre szóló élmény az Erasmus program. Lisszabonra viszont ezt különösen igaz, tekintve, hogy egy nagyon Erasmus barát városról van szó. Többekkel beszélgettem, akik máshol kevésbé élvezték a programot, de Lisszabonban élni egy egészen kivételes érzés.

Egyetem

Az ISCTE-IUL a FÉNIX nevű felületet használja a tárgyfelvételre, ami sokban hasonlít a Neptun koncepciójára. Érdemes minden opciót átnézni, hogy átlássuk a rendszert, onnantól kezdve viszont könnyen kezelhető a program.

Fontos, hogy a tárgyakról tájékoztató e-mailben nem biztos, hogy az összes felvehető tárgyat megmutatják (érdeemes a iscte-iul.pt honlapján vadászni a tárgyakat). Ugyanis alapvetően bármilyen tárgyat fel lehet venni, nem csak pszichológiai témakörben, de természetesen szaktárgyakat is kell teljesíteni. Viszont, ha nem akarunk csak szociálpszichológiát hallgatni fél évig, akkor érdemes körbenézni. Például a pszichológia biológiai megközelítései izgalmas órákat kínálnak (én a Biological bases of emotions-t tudtam felvenni). Emellett pedig portugál nyelvet is lehet tanulni az egyetemen. Én ebben nem vettem részt, úgyhogy nem tudok pontos információkat, de azt tudom, hogy reggelente voltak az órák, és 100 eurót be kellett érte fizetni.

A korrektség kedvéért elmondanám, hogy http://www.nyak.hu/doc/akk_nyelvek.asp##124 alapján nincs államilag elismert portugál nyelvvizsga. Ez az oka annak is, hogy nem tanultam meg a portugál nyelvet, habár maga a nyelv nagyon szép, és fél füllel hallgatva gyakran emlékeztet a magyarra.

Fontos még tudni, hogy a másik fontos felület az E-Learning lesz, amely az iscte-iul.pt honlapról elérhető, de erről a tanárok adnak majd pontos tájékoztatást. Ez azért fontos, mert a legtöbb tanár az E-Learningen tartja a kapcsolatot a diákokkal, ide tölti fel az órai anyagokat, segédanyagokat, és itt üzen a legtöbb esetben.

Az ügyintézők kedvesek és segítőkészek, úgyhogy ha bármilyen kérdés felmerül, akkor nyugodtan meg lehet kérdezni őket. Nem volt olyan helyzet, amit ne tudtunk volna

megfelelően elintézni. Viszont, ha valamilyen tanártól vagy ügyintézőtől nem kapunk választ, akkor érdemes többször zaklatni őket, mert a lazaság nem példa nélküli.

Ha megérkeztünk Lisszabonba, jó, hogyha minél hamarabb elmegyünk az egyetemre, hiszen kapunk start packet, és egy kis segítséget, térképet, SIM-kártyát, stb.

Erasmus diákszervezetek

Elvileg 3 Erasmus Student Network van Lisszabonban, de a gyakorlatban két nagyobb találkoztam kint létem során. Az egyik az ELL (Erasmus Life Lisboa), a másik az ESN (Erasmus Student Network). Mindkettő ad kedvezményt bizonyos helyekre, surf-iskolákhoz, konditeremhez, bulikhoz. Mi a magyarokkal az ELL-be léptünk be (ettől függetlenül részt vehetünk az ESN programjain is, csak nem a kedvezményes áron), kaptunk fényképes igazolványt, SIM-kártyát (érdemes kártyafüggetlen telefont kivinni, de én végül a magyar számommal maradtam kint, úgy is kibírható), stb. Ezek a társaságok folyamatosan szerveznek olcsó tripeket a kihagyhatatlan helyekre. Egy-kettőt érdemes kipróbálni, de ha kevésbé szeretjük a diszkóban-pumpálós bulikat, akkor nem érdemes túlzásba vinni ezeket. Ám néha annyival olcsóbban jöhetünk ki, hogy olykor tényleg megéri ezekkel a szervezetekkel menni.

Lakáskeresés

Szokás azt mondani, hogy érdemes minél hamarabb lefoglalni a szállást, erre jó uniplaces.com és az erasmusos facebook csoportok. Mégis a mi magyar delegációnk végül úgy döntött, hogy először egy hostelbe megyünk, és majd ott helyben nézzük meg a lakásokat. Ez egy elég rizikós megoldásnak tűnt (főleg, hogy az uniplaces.com lakásait csak neten keresztül lehet lefoglalni, hiszen nem adnak meg pontos címet a lakásokhoz), de végül a legelső napunk estéjén már megtaláltuk a megfelelő helyet, ki is vett mindenki egy szobát.

Egy szoba ára kb. 250-400 euró között mozog, de én hallottam 200 eurós szobáról is, kicsit távolabb a központtól. Az árakban hagyományos benne van a rezszi és minden egyéb költség és természetesen a wifi is.

Portugáliában nincs központi fűtés (habár voltam olyan Erasmus-házban, ahol volt fűtés), úgyhogy ha a tulajdonos nem biztosít elektromos fűtőtestet, akkor érdemes beruháznunk egyre, különben a 15 fokban ülhetünk a szobánkban.

A központ a Rossio és Baixa-Chiado megálló között és környékén található. Aki inkább a féktelen bulikat szereti, annak a Baixa-Chiado környékét (Bairro Alto) ajánlom, aki inkább a kanyargós szűk utcákból kiszűrődő Fado éneket és az alterebb helyeket szereti, annak az Alfama, Graca, Mouraria kerületeket ajánlom. Ugyanakkor vannak modernbb város részek kicsit kijebb az egyetem felé, ami az Entre Campos megállóhoz van közelebb. Én úgy láttam, hogy a metró vonalak mentén, még az Entre Campos-tól innen, nem lehet sokat tévedni, mert minden utcának megvan a külön íze és szépsége.

Hétköznapiak

Az első hetek garantált eufóriában telnek, hiszen az emberek csak hitetlenkedve nézik, hogy az egész belváros olyan, mintha egy művész tudattalanjában sétálgatnánk. Ám utána is, az öt hónap alatt mindig lesz új felfedeznivaló, és még sokadikára is rácsodálkozunk ugyanazokra az utcákra, új részleteket, graffitiket, csempe mintákat, különös ad hoc megoldásokat találunk.

Érdekes elmenni egy-két múzeumba, de Lisszabonban lényegében az utcáról is árad a színes és sokszor mindenféle népektől kevert kultúra. Teljesen természetes, hogy az illegális kínaiban esznek ketten egy tálát, mert akkora adagot adnak, közben elmerengenek, hogy a falakon a német zászló mellé a Big Ben képét akasztották, és közben mindenki angolul, németül, portugálul, magyarul vagy valamilyen szláv nyelven beszél. Utána a pakisztáni kisboltostól vesznek az útra egy-egy literes sört, de csak miután a helyi Ginjás zugkocsmában mindenki iszik potom egy euróért egy-egy ginját, a portugálok egyik nemzeti italát. Aztán már lehet is menni a mindenféle élőzenés helyekre, ahol fekete meg japán gitáros énekel portugál népdalokat, amibe végül már szinte az egész klub beszáll, mi pedig csak megigézve konstatáljuk, hogy minden portugál tud énekelni és gitározni. És persze bárki bekapcsolódhat egy kis közös zenélésbe. Aztán ha valaki még úgy érzi, elnézhet Bairro Alto-ba, ahol az utcák tömve vannak turistákkal és más erasmusosokkal, ahol szintén garantált, hogy szürreális élményekben lesz részünk. És közben bármerre sétálunk (sétáljunk!), mindenfelé elképesztő kilátás nyílik a városra vagy a folyóra. Úgyhogy jó időben akár kiülhetünk egy miradourohoz (kilátó) és elgondolkodhatunk jó dolgunkról, és arról, hogy milyen nehéz is lesz itt hagyni ezt az országot, ezt a várost, és akkor már megérezhetjük a saudade előszelét, amit a portugálok szerint sosem fogunk igazán megérteni, és nem lehet lefordítani semmilyen nyelvre, de mégis valahogy árad a városból ez a nosztalgikus, és szépséggel telt tehetetlen fájdalom.

Úgyhogy ha esetleg valakinek van olyan elhatározása, hogy nem kívánja önmagát felfedezni és komplex érzéseket és érzelmeket átélni, valamint nem kívánja kitágítani tudatát és érzékeit, akkor annak nem ajánlom Portugáliát.

Lisszabon természetesen mindenkinek másról szól, és mindenki máshogy fedezi fel, nem is feltétlenül úgy, ahogy számít rá. Rengeteg váratlan élmény vár mindenkire, csak nyitottnak kell maradni és hagyni kell, hogy vezessen minket a város.